

یادداشت

وصال روحانی
خبرنگار

در انتظار بازگشت ستاره گمشده

یکی از لژیونرهای غایب در تمامی فهرست‌های هفت ماه اخیر تیم ملی علی قلی‌زاده است و دقیقاً به همین سبب باید در احتمالات وی دقیق شد. هر چقدر که پیوستن چهار ماه پیش علی قلی‌زاده به لخ پوزنان با سر و صدای فراوان و انتظارات بزرگ از وی همراه بود، اتفاقات بعدی تبدیل به یک سوء تبلیغ اساسی برای وی شده است.

به فراخور این انتقال ۱/۸ میلیون یورویی طبعاً توقع از قلی‌زاده این بود که به سرعت در لخ جا بیفتد و برای هر تک یوروی هزینه شده برای جذب او هنر و مهارتی ویژه را رو کند تا خرج شدن چنین رقمی را برای خود موجه جلوه بدهد. در میدان عمل و در صحنه واقعیت چیزهایی خلاف این شکل گرفت. مجموعه‌ای از مصدمیت‌های مزمن و طولانی، عدم حضور کافی در تمرینات و زمان‌بندی روند صدور مجوز کار سبب شد قلی‌زاده به مرحله‌ای از آمادگی نرسد که قابلیت حضوری فوری در میدان و کمک به لخ را داشته باشد. اینچنین بود که قلی‌زاده در هیچ‌یک از ۱۱ هفته نخست از فصل جاری لیگ لهستان حتی برای یک دقیقه هم مورد استفاده قرار نگرفت.

آثار این غیبت‌ها زمانی برای هواداران «لخ» تلخ‌تر شد که این تیم در مرحله دوم انتخابی «لیگ کنفرانس» در مجموع دو بازی رفت و برگشت از عهده اسپارتاک ترنواوی اسلواکی برنیامد و به دست این تیم حذف شد. دلیل اصلی غیبت‌های قلی‌زاده در این مسابقات آسیب دیدگی وی اعلام شد اما طرفداران لخ چون در ایام «پیش‌فصل» تمجیدهای زیادی از قلی‌زاده شنیده و از ارزش‌های فنی او به کرات مطلع شده بودند، با غیبت‌های مستمر وی بیش از پیش به دلایل استخدام او شک کردند. واقعیت امر این است که قلی‌زاده در فصل گذشته هم هرگز به اندازه‌هایی نرسید که او را در تیم قبلی‌اش (شارلوا) ماندنی سازد و وی در نیم فصل اول چنان کم تأثیر بازی کرد که سران باشگاه بلژیکی او را برای نیم فصل دوم به تیم کاسیم پاشا به عنوان یار قرضی واگذار کردند ولی قلی‌زاده حتی در این تیم هم فقط در چهار بازی به میدان آمد.

اینک که تیم ملی ایران مشغول شرکت در تورنمنت چهارجانبه اردن است، کمتر کسی به استمرار غیبت قلی‌زاده می‌اندیشد اما از آنجا که مریبان لخ سرانجام تصمیم به استفاده از وی از شروع هفته آینده گرفته‌اند، نوع حضور او را در مسابقات بعدی این تیم و توفیق یا ناکامی‌اش در بهره‌گیری از این مهلت مجدد است که نشان خواهد داد آیا بختی برای او جهت حضور در جام ملت‌های آسیای امسال در قطر متصور است یا امیر قلعه‌نویی به کلی از خیر حضور او در تیم اعزامی به دوحه خواهد گذشت. در جریان برد ۳-۱ مقابل اردن غیبت قلی‌زاده اصلاً به چشم نخورد و این هم زنگ خطری تازه برای وی بود تا هر چه زودتر بیدار و پویا شود و اگر می‌خواهد بخشی از داستان حضور «یوزها» در جام ملت‌ها باشد، با درخشش هر چه سریع‌تر در لیگ لهستان جبران مافات و دوباره قدرتمندی و «ژنرال» را وادار به دعوت از خویش کند.

یزن النعیمات

آشنا با مدافعان تیم ملی

پیش از بازی تیم ملی با اردن همه نگاه‌ها به موسی التعمری بود، ولی مهاجم مون‌پلیه یک فرصت خوب تک به تک را از دست داد. زنده تک گل اردن یزن النعیمات بود که در الاهلی قطر بازی می‌کند. او فصل گذشته همبازی کنعانی‌زادگان و خلیل‌زاده بود و شناخت کاملی از مدافعان تیم ملی داشت. شاید همین آشنایی به او کمک کرد تا با روحیه بهتری بازی کند.

احمد نوراللهی

دور شدن از ترکیب

احمد نوراللهی مطابق انتظار در ترکیب اصلی تیم ملی بود، ولی نمایش ضعیفی داشت تا بین دو نیمه تعویض شود. قلعه‌نویی هنوز برای انتخاب زوج عزت‌اللهی در هافبک میانی به جمع‌بندی نرسیده و نمایش ضعیف هافبک سابق پرسپولیس موقعیت او در ترکیب را به خطر می‌اندازد. انتظار می‌رود که سرمربی تیم ملی در فینال از چشمی به جای نوراللهی در ترکیب اصلی استفاده کند.

احسان حاج صفی

چپ سبست

اردن در نیمه دوم حملاتش را روی سمت چپ خط دفاع ایران متمرکز کرده بود و گل و پنالتی این تیم هم از همین سمت به دست آمد. احسان حاج صفی در حملات شرایط خوبی دارد، ولی در کارهای دفاعی شکننده است. در فینال تورنمنت کافا هم ازبکستان تمام حملاتش را از سمت چپ خط دفاع تیم ملی طراحی می‌کرد. باید دید قلعه‌نویی تا چه زمانی به این بازیکن اعتماد خواهد کرد؟

اعتراف سرمربی تیم ملی به ضعف ساختار دفاع

دوراهی قلعه‌نویی برای بازی با قطر

برد مقابل اردن هفتمین برد متوالی تیم ملی با قلعه‌نویی است، یک آمار فوق‌العاده، ولی تعداد دفعاتی که مهاجمان حریف درجه دوم آسیایی به دروازه بیرانوند نزدیک شدند، زنگ خطری جدی محسوب می‌شود. پیش از این در فینال تورنمنت کافا هم ازبکستان چند بار دروازه نیازمند را تهدید کرد

اتفاقی که در بازی‌های قبلی از جمله فینال کافا هم رخ داد. با این حال گل زدن به حریفان تضمین پیروزی نیست و قلعه‌نویی برای حفظ برتری باید بتواند ساختار دفاعی‌اش را ترسیم کند. فضای زیادی که پشت محوطه جریمه تیم ملی وجود داشت و بازیکنان اردن بارها در این منطقه پا به توپ شدند، نشان می‌دهد که ساختار دفاعی تیم ملی نیاز به بازنگری جدی دارد. نمی‌توان تصور کرد که فرصت‌های پرشمار اردن فقط روی اشتباهات دفاعی بوده باشد. حتی ورود چشمی که خصوصیات دفاعی‌تری نسبت به نوراللهی دارد هم ضعف مرکز زمین را پوشش نداد. از طرف دیگر اضافه کردن یک هافبک میانی به معنی کاستن از یکی از مهاجمان خواهد بود و این چیزی نیست که قلعه‌نویی بخواهد. به هر حال او دوره‌ها بیشتر ندارد؛ یکی مانند روی ۲-۴-۴ و امتحان کردن نفرات جدید، دیگری انتخاب سیستم دفاعی‌تر برای رسیدن به تعادل بهتر بین حمله و دفاع.

بدرترین حالت این است که قلعه‌نویی متوجه شود ایراد از سیستم بازی تیم ملی است و بخواهد آن را تغییر بدهد. مثلاً مجبور شود به جای دو هافبک میانی از سه هافبک استفاده کند. در این صورت مجبور خواهد شد چیدمان ۲-۴-۴ را که روی آن به جمع‌بندی رسیده بود به هم بریزد و مدل بازی جدیدی انتخاب کند.

بازیکنان مقصردند یا سیستم؟

مربیان هر سیستمی که برای بازی تیم‌شان انتخاب می‌کنند، خیلی مهم است که بتوانند بین دفاع و حمله تعادل برقرار کنند. تیمی که دفاع شکننده‌ای داشته باشد، زحمات گلزنانش به هدر می‌رود و بازی با اردن نشان داد که این تهدیدی جدی برای تیم ملی در بازی‌های آینده است. دو گل بازی با اردن روی هماهنگی و هنر نفرات هجومی و مهاجمان تیم ملی زده شد. زوج طارمی-آزمون می‌تواند هر خط دفاعی در آسیا را به دردرس بیندازد و دروازه‌اش را باز کند؛

باید برای ترمیم عقب‌زمین تیمش فکری اساسی بکند.

مشکل دفاع تیم ملی از کجاست؟

عملکرد ضعیف دفاعی تیم ملی را به چند شکل می‌توان بررسی کرد: بازی ضعیف مقابل عمان فقط یک اتفاق بوده؛ یک روز بد که ممکن است دیگر تکرار نشود، پس نیازی به نگرانی نیست. حالت دوم این است که مشکل دفاع تیم ملی نتیجه بازی ضعیف یک یا چند بازیکن بوده و با جابه‌جایی بازیکنان و تغییر ترکیب برطرف خواهد شد. اگر فرض کنیم که شکنندگی دفاع مثلاً به بازی ضعیف خلیل‌زاده برمی‌گردد، قلعه‌نویی با محک زدن نفرات جدید می‌تواند آن را برطرف کند. البته با شناختی که از سرمربی تیم ملی داریم، او قطعاً مقابل قطر خط دفاعی جدیدی را امتحان خواهد کرد و ممکن است شاهد حضور پورعلی‌گنجی در کنار کنعانی‌زادگان باشیم.

با کیفیت‌تر بازی کنیم ولی همین که با اختلاف دو گل اردن را شکست دادیم کار مهمی است. یکسری ایرادات در ساختار دفاعی داشتیم که باید آنها را آنالیز و در جلسه آنالیز روز گذشته هم دقیقاً او را در باره مشکلات و اشتباهات صحبت کرده و دوست ندارم که در فینال حساس مقابل قطر شاهد تکرار این صحنه‌ها باشد.

برد مقابل اردن هفتمین برد متوالی تیم ملی با قلعه‌نویی است، یک آمار فوق‌العاده، ولی تعداد دفعاتی که مهاجمان حریف درجه دوم آسیایی به دروازه بیرانوند نزدیک شدند، زنگ خطری جدی محسوب می‌شود. پیش از این در فینال تورنمنت کافا هم ازبکستان چند بار دروازه نیازمند را تهدید کرد، ولی نتوانست گلی بزند. از فینال تورنمنت اردن که بگذریم، قلعه‌نویی حدود سه ماه تا جام ملت‌ها زمان دارد و برای رسیدن به مراحل بالاتر این تورنمنت

آرمن ساروخانیان
@armen9971

برای دانستن آشفتگی دفاع تیم ملی لازم نبود کسی سراغ تحلیل‌های بعد از بازی با اردن برود. امیر قلعه‌نویی اولین نفری بود که به وضعیت بحرانی دفاع تیمش اعتراف کرد. وقتی تیم ملی در نیمه اول دو گل به میزبان زد به نظر می‌رسید که فینال کاملاً در دسترس باشد، ولی حریف در نیمه دوم یکی از گل‌ها را جبران کرد و اگر پنالتی دقیق آکر گل می‌شد، قلعه‌نویی برای صعود به فینال باید اضطراب ضربات پنالتی را هم تحمل می‌کرد. وقتی موقعیت‌های دیگر اردن را به یاد می‌آوریم که با بی‌دقتی مهاجمانش از دست رفت، شرایط نگران‌کننده‌تر می‌شود. سرمربی تیم ملی بعد از بازی گفت: «در مجموع خوشحالم که بازی را بردیم و به فینال صعود کردیم. البته از نوع بازی تیم راضی نیستیم و توقعم این بود که

نقل قول

قطر به لطف ضربات پنالتی، حریف ایران در فینال شد

کی‌روش: یاد گرفتیم که در روز بد هم می‌توان برنده شد

نتیجه مثبتی بگیریم. درس بزرگ دیگر برای ما این بود که از سطحی که باید باشیم تا بتوانیم فاصله‌مان با فوتبال بین‌المللی را کم کنیم، خیلی دور هستیم. برای پیشرفت باید با موانع بزرگی روبه‌رو شویم. یک ضرب المثل سرخوستی می‌گوید که بهتر است بیرون چادر هزار دشمن داشته باشید تا درون چادر یک خائن. فرصت‌های گل محدود و تداوم نداشتن در بازی بزرگ‌ترین موانع داخلی تیم ما است. با ریسک کردن روی زمان حال به آینده آسیب می‌زنیم.»

شناخت کاملی از بازیکنان تیم ملی دارد و اطلاعاتش را در اختیار بازیکنان قطر قرار می‌دهد. او تلاش می‌کند راه‌های جابجایی بازیکنان و فضاهای دفاع را به بازیکنانش گوشزد کند. البته کی‌روش هم مثل قلعه‌نویی از عملکرد تیمش راضی نبود و در حساب اینستاگرامش نوشت: «یک برد یک برد است. البته این برد را باید فرار از شکست بنامیم. در این بازی یاد گرفتیم که حتی در یک روز بد هم باید بردن بجنگیم. همیشه باید با شجاعت متحد بمانیم تا

برشام، دروازه‌بان این تیم بود که دو ضربه حریف را مهار کرد. حسن الهیدوس، احمد سهیل، اکرم‌عقیف، سلطان‌البرک، جاسم جابر و مصطفی مشعل پنالتی‌شان را وارد دروازه کردند و احمد فتحی و احمد علا ضربات‌شان را از دست دادند. در تیم ملی عراق علی‌الحمیدی، مهند علی و بشار رسن در ضربات پنالتی ناکام بودند. ایران بخت اصلی فتح این تورنمنت به شمار می‌رود، ولی شناخت مربی پرتغالی از تیم ملی هم می‌تواند عامل سرنوشت‌سازی در فینال باشد. او

فینالی که ایرانی‌ها منتظرش بودند قطعی شد و رقیب تیم ملی برای قهرمانی تورنمنت اردن، تیم قطر خواهد بود. زمانی که کارلوس کی‌روش به عنوان سرمربی قطر انتخاب شد، مشخص بود که دیر یا زود با شاگردان سابقش در تیم ملی روبه‌رو خواهد شد. قطر در اولین نیمه‌نهایی موفق شد عراق را در ضربات پنالتی ۵-۶ شکست دهد. بازی دوتیم در ۹۰ دقیقه حادثه‌چندانی نداشت و با تساوی بدون گل به پایان رسید. ستاره قطر در ضربات پنالتی مشعل